

LXXVIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Afdgangen til at drive Fiskeri og om sammes Udøvelse.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 15de Mai 1868.)

Det har længe været erkjendt, at den Rilde til Erhverv og Velstand, som vore Have og Søer frembyde, ikke har været benyttet saaledes, som den burde, og at, om det end væsentlig maa komme an paa den private Virksomhed og Omsorg, om vort Fiskerivæsen skal tage noget Opsving, der dog turde være en følelig Trang til, at der fra Lovgivningens Side grebes ordnende og fredende ind. Det har derfor ikke kunnet være Andet, end at det har maattet møde almindelig Paaskjønnelse, at Regjeringen har taget denne Sag i sin Haand, og Landstingets Udvalg gjør sig en Glæde af ogsaa at yde sin Anerkjendelse i saa Henseende. Under den omhyggelige Prøve, som Lovudkastet har været underkastet i Udvalget, har imidlertid den Overbeviisning mere og mere maattet gjøre sig gjældende, at det vel afgiver et brugbart Udgangspunkt for en Ordning af de herhenhørende Forhold, men at det dog ikke i sin nuværende Skikkelse egner sig til at ophøies til Lov, og at det turde være mere end tvivlsomt, om det vil være muligt at løse den Deel af Opgaven, som forekommer Udvalget at være af overveiende Vigtighed, den, at der ved bestemte Regler fredes om Fiskebestanden, forinden Sagen har været gjort til Gjenstand for Overveielse af særligt Sagkyndige. Udvalget har idetmindste ikke turdet tillægge sig selv en saadan Indsigt i disse Forhold, at det paa egen Haand skulde vove at opstille Regler i denne Retning, som det uden nærmere Prøvelse turde anbefale til Thingets Vedtagelse, og om det end har søgt Lov-

lighed til at modtage Meddelelser og Bink fra forskjellige Sagkyndige, saa har det dog netop i disse Udtalelser fundet Bestyrkelse for sin Formening om, at et i sine Følger saa vigtigt Lovarbejde burde hvile paa et Grundlag af al den Sagkundskab, som Videnskab og Erfaring maatte formaae at stille til Raadighed. Udvalget troer derfor, at det vilde have været rettest, om Sagen havde været gjort til Gjenstand for Undersøgelse og Bearbejdelse af en sagkyndig Commission, eller om Lovudkastet idetmindste var traadt frem som støttet paa Betænkning fra særlig Sagkyndige, og da der efter det fremrykkede Tidspunkt ikke under nogen Omstændighed vil kunne være Spørgsmaal om at føre Sagen til Ende i indeværende Samling, føler Udvalget saameget mindre Betænkelighed ved at anbringe paa, at de Savn, hvorunder Lovudkastet lider, søges afhjulpne.

Endstjøndt Udvalget saaledes ikke vil kunne anbefale Lovudkastet til Vedtagelse, troer det dog at burde ledsage det med nogle Bemærkninger, der maaskee vilde fortjene at komme i Betragtning ved Sagens hderligere Behandling.

Udkastet falder, som allerede dets Overskrift antyder, i tvende Hovedaffnit. Det giver Regler for Berettigelsen til at drive Fiskeri og fastsætter Bestemmelser for Udøvelsen af samme.

I førstnævnte Henseende maa Udvalget nu ansee de i §§ 1 og 5 udtalte almindelige Sætninger for vt være i fuld Overensstemmelse